

Literatura Mondo, 14-a parto : M. Alice Pik
Radioprelego de Claude kaj Andrée GACOND, SRI 640, 1976.01.14 & 17

Cl.- Parolas nome de Svisa Radio Internacia gesinjoroj Claude kaj Andrée Gacond.

Kiam Kolomano Kalocsay volis fari malicajn kritikojn, en la recenza kaj bibliografia aldono **Lingvo Libro de Literatura Mondo**, li subskribis siajn pikantajn verketojn per la pseŭdonimo **M. Alice Pik**. Ĉiuj legantoj sciis sufiĉe da franca por france legi **malice pique**, kaj kompreni, ke tio signifas **Malico pikas**.

A.- Jen specimeno de tiuj ĉi malicaj kaj pikantaj artikoloj, kie Kolomano Kalocsay, malantaŭ la kaŝnomo **M. Alice Pik**, responde al demando de sinjoro **Nekom Petent**, mokis pri la nekapablo kaj neologisma alergia de la akademianoj. Aŭdu :

Cl.- « Esploro pri kapableco, respondo al sinjoro **Nekom Petent**. »

A.- « Vi demandas min, laŭ kiaj kriterioj oni esploras la kapablecon kaj meriton ĉe kandidatoj de la Lingva Komitato. Estus iom malfacile priskribi al vi tiun zorgan, ĝisfundan kaj detalegan esploron, kiun oni faras pri tiuj kompatindaj viktimoj, kiuj riskas submeti sin al tiu rigora ekzameno. Mi, malforta fraŭlino, apenaŭ kapablus tion al vi ekspliki. Prefere mi rakontos al vi mallongan historieton.

Cl.- Bienulo foje anoncis, ke li serĉas mastrumanton. Aperis antaŭ li kandidato.

A.- - Ĉu vi scias bone mastrumi – li demandis.

Cl.- - Nu, ne tre !

A.- - Eble, vi estas sperta pri bredado de kort-birdoj ?

Cl.- - Verdire, tute ne.

A.- - Vi do scias kulturi fruktojn ?

Cl.- - Neniam mi provis.

A.- - Produkti lakton ?

Cl.- - Apenaŭ.

A.- - Grasigi porkojn ?

Cl.- - Porkojn? – ne!

A.- - Diablon ! – ekkoleris la bienulo. – Do kial vi vin prezentas ? Kiom propre vi scias ?

Cl.- - Mi scias blasfemi kontraŭ la vetero !

A.- Ĉi tion mi diris al vi sole kaj nure por vin amuzi. Mi rekte malpermesas, ke vi vidu en la supra historieto ian ajn analogion. Kaj mi ege protestus, se vi **malice** volus anstataŭigi la

diversajn specojn de mastrumado per diversaj specoj de lingv-aferoj, kaj la veteron – per neologismoj. Tio estus misinterpretado, pri kiu mi ŝovus sur vin la tutan respondecon.

Cl.- Subskribita : M. Alice Pik. »

A.- Jen lia artikolo subskribita **M. Alice Pik**, kiu priskribas la fuŝlaboron de ĉina eldonejo. Aŭdu :

Cl.- « Verda stelo kaj verda ŝtelo. »

A.- « La enkonduko : Etan kriminalromanon mi prezentas al niaj afablaj legantoj en kelkaj ĉapitroj.

Cl.- Ĉapitro unua : Firmo en Ŝanhajo reproduktas kelkajn gravajn Esperantajn librojn : La Plenan Vortaron, la romanon Viktimoj. Post la sukceso ĝi energie paŝas plu sur tiu ĉi multpromesa vojo.

A.- Ĉapitro dua : Japana librovendejo (Tokio-Do) ĝojas pri la malkara prezo de tiuj ĉi libroj kaj vaste vendas ilin. Japana Esperanto-Instituto petas rajtigon procesi kontraŭ tia agado. La rajtigon ĝi ricevas.

Cl.- Ĉapitro tria : S-ro Grenkamp-Kornfeld en Nia Gazeto fruntartikole tondras kontraŭ tiaj “rabistoj” kaj “friponoj”, kiuj ŝtelas la fruktojn de multjara penado de verkistoj kaj eldonejoj.

A.- Ĉapitro kvara : Japana gazeto Tempo pledas por la Ŝanhaja firmo kaj kondamnas Japanan Esperanto-Instituton pro ties profitemo. Laŭ ĝi, tiu firmo vendas la librojn pli malkare, do ĝi utilas al la plimulto (al la esperantistoj), kaj malutilas nur al malmultaj, malgravaj personoj (aŭtoroj kaj eldonistoj).

Cl.- Ĉapitro kvina : Ĝis nun ni rakontis pasintajn okazaĵojn. Nun per kuraĝa salto, ni paŝu en la estontecon, por vidi : Kio estos morgaŭ ?

A.- Ĉapitro sesa : La eldonistoj eldonos, kiel ĝis nun, librojn sukcesajn kaj malsukcesajn. Ili faros lerte, kiel ĝis nun, siajn kalkulojn, konsiderante la aŭtorajn kaj tradukistajn honorariojn, la kostojn de reklamo, la riskon ktp. La Ŝanhaja firmo diligente, por komuna utilo, reproduktos la **sukcesajn** librojn, kaj vendos ilin multe pli malkare, ĉar ĝi ne konas la Bernan konvencion », kaj honorariojn, reklamojn, riskojn portas anstataŭ ili la naivaj eldonejoj.

Cl.- Ĉapitro sepa : La eldonejoj ne vendos la malsukcesajn librojn, ĉar tiuj estas malsukcesaj. Kaj ili ne vendos la sukcesajn librojn, ĉar ili ne povas, kompreneble, konkurenci kun la Ŝanhaja firmo. Ili do silente kaj pacience bankrotos. La aŭtoroj estas tiel neglekteblaj personoj, ke pri ili eĉ ne indas paroli.

A.- Ĉapitro oka : La legantaro ekscios, ke ĝia komuna utilo konsistas en tio, ke ne aperos plu novaj libroj en Esperanto. Subskribita : M. Alice Pik. »

Cl.- Tiuj ĉi artikoloj dum pluraj jaroj ludis gravan rolon. Ili atentigis la esperantistaron pri la problemoj, kiuj karakterizas ilian socion. **M. Alice Pik** bedaŭrinde ne havis posteulojn. Nur la **Ridpunktoj** de Raymond Schwartz en **Sennacieca Revuo** samtonis. Sed ilia observkampo estis pli la politika mondo, ol la esperanta.

A.- Vi aŭdis prelegon el Svislando. Parolis gesinjoroj Claude kaj Andrée Gacond. Ĝis reaŭdo!

(Bibliografio: **Lingvo Libro**, 37 No 2, p. 13 & 36 No 1 p. 7.)

Kopirajto © Claude GACOND, www.esperanto-gacond.ch

Prilaboris: [Stefano KELLER](#), aŭgusto 2012